

Interview met Femmie.

door: Q.

Femmie en Margreet zijn 2 hardwerkende vrouwen die 25 jaar geleden een heel slim plan hadden. Toen ze 25 jaar geleden begonnen achter het raam hadden ze duidelijk een doel voor ogen en dat hebben ze ook ruimschoots verwezenlijkt. Ze zijn nu baas van hun eigen bedrijfje en verhuren in Groningen ramen aan meisjes. Iedereen die wel eens in Groningen heeft gewerkt kent ze ongetwijfeld. Ze lopen de hele dag door de straat en hebben altijd tijd voor een praatje. Alleen al door hun vriendelijkheid en redelijkheid hebben ze het voor elkaar dat meisjes graag bij hen een raam huren. Bovendien kun je met problemen bij hen terecht over werk omdat ze zelf ook gewerkt hebben. Femmie en Margreet kennen elkaar dus al 25 jaar en hebben 13 jaar lang zelf gewerkt. Alleen in Groningen, nooit ergens anders. Toen ze begonnen hadden ze al het plan om de ramen één voor één op te kopen als ze genoeg hadden om te stoppen met werken. Voor hen was stoppen dus een heel geleidelijk proces. Ze hadden gelijk al een vervangende bezigheid, en natuurlijk ook inkomsten. Ze hebben dan ook nooit meer de behoefte gehad om weer te beginnen met werken. Maar op de vraag wat ze meisjes vertellen die gaan stoppen vertelde Femmy me dat haar motto was, "Zeg nooit, nooit", waarmee ze bedoelde dat je nooit moet zeggen dat je niet meer gaat werken. Natuurlijk heeft ze wel eens meisjes mee gemaakt die het absoluut zeker wisten dat ze nooit meer zouden werken en dat ze nu een tijdje toch weer even wat geld komen verdienen. Maar dat komt niet veel voor zegt ze. Ze beschouwt het als een hele normale zaak dat alle meisjes een doel hebben met het werk. Maar in realiteit gaat het ook wel eens anders. Gelukkig zijn zowel Femmy als Margreet getrouwd en hun mannen helpen mee in de zaak, dus hebben ze 4 sterke armen om te helpen kamers op te knappen of te verbouwen. Deze vrouwen lijken te bewijzen dat het helmaal niet moeilijk is als je uit het werk wil stappen. Zolang je maar een doel voor ogen hebt, en misschien geleidelijk aan je meer op iets anders richt. Dan is de overgang niet zo groot. Natuurlijk vraagt het wel wat doorzettingsvermogen, en een heleboel aanpassing, niet alleen qua geld. Maar, het is te doen.

Mijn eerste klant

door: Jacqueline

Toen ik het escortwerk in wilde, had ik nog een vaste beugel. Het eerste bureau waar ik een gesprek mee had, viel daar over, maar een club annex escortbureau liet me meteen aan de slag gaan. In de paar maanden dat die beugel er nog in zat heeft geen enkele klant er problemen over gemaakt. Maar ik had er wél een klein probleempje mee bij de eerste klant.

Ik rolde een condoom af en begon de klant te pijpen. Dat ging even goed, totdat ik enige weerstand voelde. Oeps, ik bleef met mijn beugel aan het condoom haken! Met mijn hand bleef ik heen en weer gaan, alsof ik nog doorpijpte, maar ondertussen probeerde ik met mijn tong het condoom los te peuten. Dat lukte redelijk snel. Tja, en toen zat er natuurlijk een gat in het condoom, dus dat moest even verwisseld worden. En al doende leert men, vervolgens deed ik kleine bolletjes was op de uitstekende haakjes van mijn beugel.